

TONY SNOW

A demisionat din funcția de secretar de presă (purtător de cuvânt) al Casei Albe la 31 august a.c., pentru a se putea ocupa de familia lui, care i-a fost alături în această grea încercare a luptei cu cancerul. Dorește să se implice activ în ajutorarea celor care trec prin astfel de momente grele.

Când intri în Valea Umbrei Morții, lucrurile se schimbă

Binecuvântările neașteptate ale cancerului

Comentatorul Tony Snow a anunțat că a avut cancer de colon în 2005. După operație și tratament, Snow a intrat în Administrația Bush în aprilie 2006 ca secretar de presă. Din nefericire, la 23 martie, Snow, în vârstă de 51 de ani și tată a trei copii, a anunțat că boala i-a revenit, cu tumori în abdomen - necesitând intervenție chirurgicală în aprilie, urmată de chimioterapie. La 30 mai, Snow s-a întors să lucreze la unul din birourile de la Casa Albă. Reprezentantul revistei Christianity Today l-a întrebat pe Snow ce lecție spirituală a învățat el din necazul prin care a trecut.

In cazul meu, binecuvântările au sosit în mod neașteptat - am avut cancer.

Aceia care au avut boli mortale - și în America sunt milioane - se găsesc în poziția ciudată de a face față mortalității noastre în timp ce încearcă să înțeleagă voia lui Dumnezeu. Cu toate acestea, ar fi o mare îndrăzneală ca să spunem cu credință că, orice ar fi, Scriptura ne aduce mare mângâiere.

Mai întâi nu ar trebui să mai pierdem atâta timp încercând să răspundem la întrebări de felul: De ce eu? De ce trebuie să sufere oamenii? De ce nu s-a îmbolnăvit altul? Nu putem să răspundem la asemenea întrebări, și adesea chiar întrebările încearcă să exprime mai degrabă teama noastră decât să solicite un răspuns.

Nu știi de ce am cancer, și nu îmi pasă. Asta e și gata - un fapt indiscutabil. Totuși, chiar în timp ce mă privesc într-o oglindă întunecoasă, încep să se contureze niște adevăruri șocante. Bolile noastre definesc o trăsătură centrală a existenței: Suntem căzuți. Suntem imperfecti. Trupurile noastre cedează.

Dar în ciuda acestui fapt, din pricina lui - Dumnezeu dă posibilitatea salvării și a harului.

Nu știm cum se va sfârși povestea vieții noastre, dar alegem cum să folosim intervalul dintre acum și momentul în care ne vom afla înaintea Creatorului.

În al doilea rând, trebuie să depășim starea de îngrijorare. Dacă te lași copleșit de gândul morții, în corpul tău se va produce mai multă adrenalină, care îți va invada toate organele. O panică amețitoare te cuprinde. Inima îți bate; capul ți se încețoșează. Te gândești la nimicnicie și leșini. Te temi de despărțiri; te îngrijorezi de impactul asupra familiei și prietenilor. Te agiți și nu ajungi nicăieri.

Ca să-ți revii din starea aceasta, amintește-ți că toți am fost născuți nu spre moarte, ci spre viață - și că această călătorie continuă și după ce ne sfârșim zilele pe pământ. Acceptăm aceasta cu credință, dar această credință este hrănită de o convingere care lucrează chiar și în inimile necredincioșilor - o intuiție că darul vieții, odată ce a fost acordat, nu poate fi luat înapoi. Cei care au fost loviți, se bucură de un privilegiu special de a se lupta cu putere și credință ca să trăiască - cu plinătate și exuberanță - fără să se gândească la faptul că zilele le sunt numărate.

Cancer's
Unexpected
Blessings